

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De clerico, qui à meretrice infamatus, incendium non sensit, cap. 34.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

to, sic in re diuersa naturam suam mutauit. CÆSAR-
RVS: Hoc fieri pro diuersitate meritorum quibuldā
tibi pandam exemplis.

CAPVT XXXIV.

*¶ al Ger-
vicius.*

GErhungus Scholasticus Bonnenſis nuper ve-
niens de ſtudio Pariſienſi, hiftoriam retulit ſa-
tis mirabilem, recentiori tempore illam aſse-
rens geſtam. Familiam, inquit, cuiuſdam viri nobilis
atque potentis de Francia meretrix ſpecioſa ſeque-
batur, cum qua cū multi indifferenter peccarent,
Clericus quidam religioſus, eiſdem nobilis capella-
nus, de ſubuerſione familiæ dolens, dominum hiſ ver-
bis allocutus eſt, dicens; Omnis penē familia veſtra
meretricis huius contubernio corrumpitur, quorum
peccata omnia Deus de manu veſtra requirit: & hoc
ſciat nobilitas veſtra, quōd meo ſeruitio carebitis, ſi
non fuerit amota. Mox illa vocatur, verba ei ſacerdo-
tis intimantur, ad quæ ſic reſpondit; Domine ex inui-
dia loquitur hæc, quia voluptati eiſ conſentire no-
lui, idcirco me perſequitur. Illo reſpondente, menti-
ris, vir enim caſtus eſt. Illa mox ſubjunxit; Ego cele-
rius faciā vos experiri veritatem. Statim accedens ad
clericū, ſub forma pœnitētis lachrymis perſuſa, poſt
fictam confeſſionem adiecit; Domine tam vehemen-
ter de perſona veſtra tentata ſum, niſi mihi conſentiē-
do, ignem à vobis ſuccenſum extinguat, viuere non
potero. Ad quod verbum cū ſe vir iuſtus ſignaleſſet,
eamque illa hora verbis quibus poterat ſubmouiſſet,
ſequenti die iterum venit, verba iam dicta repetiuit,
hoc etiam adjiciens; Si non feceritis quod poſtulo, ec-
ce me ipſam interficio. Quo audito, cū plurimum
timeret, nec tamen aliquo modo libidini conſentire
proponeret, reſpōdit; Ecce tali die, tali in loco, ſi vo-
lueris, tecum dormiā, dummodo te non interfece-
ris. Sic illa lēto animo recedēs, dominū ſuū mox adiit,
& quia capellanus ſuus ſibi talia ac talia promiſiſſet,
procaci⁹ verbis indicauit. Interim clericus ſcholati
ſuo præcepit, vt in designato loco lectū ex lignis pla-
nis componeret, ligna arida cum ſtramine ſubjiceret,
deia-

deinde linteamen decenter super extenderet: quod & factum est. Die verò statuto venit clericus, venit & mulier, sed clericus, stipula prius succensa, lectum ascendit, illam ut simul ascenderet vocauit; quæ flammæ ex omni parte cernens exurgere retrocessit, crebriusque vocata, ad tam horrendos amplexus venire recusauit. Clericus verò Dei adiutus gratia, non aliter sensit illum ignem, quam ventum roris flantem, nec est adustus capillus eius, neque vestimenta eius in aliquo sunt læsa. Quod ut misera illa vidit, territa, & ad horam de tam grandi miraculo compuncta, tam domino suo quam cæteris publicè confessa est, quòd sanctum virum sine causa, ex solo rancore & inuidia, ob vindictâ præmissæ accusationis, infamasset. Ipse verò vir venerabilis, non ingratus Deo, ad ordinem se transtulit Prædicatorum.

CAPVT XXXV.

REferre solet dominus Bernhardus de Lippia, quandoque Abbas, nunc Episcopus in Liuania, quoddam miraculum, iam dicto miraculo prorsus contrarium. Noui, inquit, piscatorem in Episcopatu Traiectensi, qui cum quadam femina multo tempore fuerat fornicatus. Et quia eius peccatum nimis erat notorium, tempore quodam in synodo imminenti accusari timens, dicebat intra se; Quid nunc facies miser? si hac in synodo de fornicatione accusatus fueris & confessus, illam in matrimonio mox ducere cogeris: si autem negaueris, candenti ferro conuictus, ampliùs confunderis. Statimque ad sacerdotem veniens, magis, ut post patuit, timore pœnæ, quàm amore iustitiæ, peccatum confessus est, consilium quesuit, & inuenit: Si habes, inquit sacerdos, firmum propositum nunquam peccandi cum illa, candens ferrum securè poteris portare, ipsumque peccatum negare, spero autem quòd virtus confessionis liberabit te. Quod ita factum est, cunctis stupentibus, quibus fornicatio innotuerat. Ecce hic ignis Dei potentia, sicut in superioribus exéplis, contra naturâ vim suam restrinxit: & sicut in subsequéntibus audies, mirabiliùs aqua

aqua